

dodatku ukazujícího na jejich vlastnost jako svědků poslední vůle, zevní vadou, a je proto správné usnesení prvního soudu, pokud poukázalo dědičku ze závěti, aby proti dědicům ze zákona vystoupila žalobou.

Čís. 4382.

Oddělení pozůstalostního jmění jest po případě nutno i před podáním dědických přihlášek. V tomto období jest zapečetění pozůstalosti a správu dle §u 812 obč. zák. provést zvláštním správcem.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1924, R I 920/24.)

Pozůstalostní soud nevyhověl návrhu věřitele, by zřízen byl zvláštní správce odděleného pozůstalostního jmění. Rekursní soud potvrdil napadené usnesení. Nejvyšší soud vyhověl návrhu.

Důvody:

Usnesením první stolice ze dne 24. dubna 1924 byl podle §§ 78 a 128 nesp. říz. opatrovníkem pozůstalosti, k níž se dosud zákonní dědicové (soudu známi) nepřihlásili, ustanoven jeden z nich, syn zůstavitelův Emil H. Usnesením ze dne 8. července 1924 odepřel první soudce zříditi zvláštního správce pro oddělené jmění, ježto jest již zřízen opatrovník pozůstalosti, a postup tento byl napadeným usnesením schválen. Hlavním účelem oddělení pozůstalostního jmění od jmění dědiců po rozumu §u 812 obč. zák. jest, by smísení obojího jmění bylo zabráněno, pokud pozůstalostní věřitelé nedojdou uspokojení nebo zajištění. Takové opatření jest nutno i před podáním dědických přihlášek, neboť i v tomto období mohou věci pozůstalostní, jsoucí v moci osoby, která pravděpodobně bude k dědictví povolána, jí býti bez zapečetění v jejím schování ponechány (§ 43 nesp. říz.) a může tato osoba, zejména, byla-li již ustanovena opatrovníkem pozůstalosti, při nedostačném dohledu obojí jmění smísiti. Tudiž v tomto období k návrhu věřitele, odkazovníka nebo nepominutelného dědice jest dle §u 44 nesp. říz. provést zapečetění pozůstalosti a zavést dle §u 812 obč. zák. správu zvláštním správcem (srovn. Krainz-Ehrenzweig System rak. obč. práva vyd. V. díl II/2 str. 453 a násl.). Ponechala-li by se správa pozůstalosti budoucímu spoludědici, stal by se účel oddělení vlastně zcela problematickým, ježto nelze pochybovati, že právě tímto sjednocením obou funkcí v jedné osobě jest objektivně umožněno a usnadněno smísení obého jmění. K tomu ještě přistupuje, že obsah a časové trvání správy dle §§ 78, 128 a 129 nesp. říz. a správy dle §u 812 obč. zák. nejsou stejny; správa dle §u 812 obč. zák. trvá dokonce i po odevzdání pozůstalosti až do uspokojení nebo zajištění věřitelů. Zákon sám též oba druhy těchto správ v §u 79 nesp. říz. od sebe jasně rozlišuje. I bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti a bude nyní věcí prvního soudu, aby rozhodl o osobě, kterou jest stanoviti za správce jmění odděleného.